

Van Plakker tot Hakker

Voordat ik aan mijn rechteroor was geopereerd en de amandelen waren geknipt, was ik vaak ziek. Mijn moeder maakte dan een bedje op in de kamer en gaf mij een kartonnen fruitschaal en staafjes gekleurde boetseerlei. Zo ontstonden de mooiste taferelen van mijn lievelingssprookjes. Sneeuwwitje naast een beekje waarin witte eendjes zwommen en achter een kerstboom een dwerg met iets dat op een hertje leek. Dit was het begin.

Ik ontwikkelde me tot "vrijtijdgelegenheidskunstenaar". Voor een jeugdvereniging maakte ik poppen voor de poppenkast om de verhalen op die manier spannend te houden. Later hadden onze kinderen daar ook weer plezier van. Voor bekenden maakte ik op verzoek poppen die iets met hun leven te maken hadden.

De plaatselijke bibliotheek wilde poppenmaken promoten en een medewerkster vroeg mij om enkele van mijn creaties tentoon te stellen. Dit resulteerde weer in het geven van cursussen. Dat was allemaal erg leuk, maar ik kreeg ook het gevoel dat er nog veel te leren viel.

De volgende stap was portret- en modelboetsen bij "De Mariënborg" in Arnhem. Onder leiding van Lettie Tax leerden we kijken naar licht en schaduw en om het beeld heen te lopen. Een gevleugelde kreet was: "Let op de hollingen en bollingen".

Na een noodgedwongen pauze kwam ik bij het Nivon terecht. Daar gaf ene Anjeliëk Blaauw les in beeldhouwen. Onder haar leiding leerde ik het gereedschap steeds beter gebruiken. Het hakken bleek minder inspannend dan ik had gedacht. Het zwaarste was eigenlijk het eindeloos schaven en schuren. Echter.. bij boetsen ben jijzelf de baas over het materiaal, maar bij beeldhouwen spreekt de steen een stevig woordje mee!! Een uitdaging!

Toen Anjeliëk naar het KWA vertrok, volgde de hele club.

Wat meteen opvalt is de geweldige sfeer.

We raken op veel manieren geïnspireerd, o.a. door elkaars werk te bekijken. Bovenal is daar Anjeliëk, die in jouw stijl meedenkt (soms zelfs even voor je poseert) om vervolgens zulke goede adviezen te geven dat je het beste uit jezelf en uit je beeld haalt.

Met de Werkschuur, hebben we er een prettige ruimte bij gekregen.

Wat het plezier ook vergroot: de themamorgens, de tentoonstellingen op fantastische locaties en de gezellige- en leerzame excursies. (die soms zelfs op puzzeltochten lijken)

Dit wordt allemaal mogelijk gemaakt door de gemotiveerde docenten, bestuursleden en vrijwilligers.

Plakken of Hakken; bij het KWA ben ik eindelijk thuis!

